

Grumova nagrada

Žirija za Grumovo nagrado 47. Tedna slovenske drame v sestavi literarna zgodovinarica in teatrologinja **Mateja Pezdirc Bartol** (predsednica), dramaturg **Rok Andres**, dramaturginja in teatrologinja **Tatjana Ažman**, literarni teoretik **Gašper Troha** ter dramaturginja **Klavdija Zupan** je izmed prispelih nominirala pet besedil, ki so se potegovala za nagrado Slavka Gruma.

Žirija je soglasno odločila, da nagrado prejme:

Simona Hamer

za besedilo

Razglednice ali strah je od znotraj votel od zunaj pa ga nič ni

V naslovu nakazana tema strahu pred drugačnim, tujim, drugim je vseskozi aktualna, zagotovo pa je svež kompleksen in hkrati izrazito osebno doživljajski pogled nanjo. Slogovno raznotero besedilo v širokem zamahu suvereno slika/orisuje/predstavlja/komentira odnos do drugačnega/drugega.

Avtorica se ob tako široko zastavljeni temi, kot so strahovi človeške vrste, ki ni zamejena ne časovno, še manj geografsko, ne omejuje s pravili klasičnega dramskega pisanja. Kljub ohlapni strukturi sta razvidna dobro poznavanje principov dramske napetosti in talent za sočen dialog. *Razglednice* se dogajajo zdaj v klasičnih dialogih dveh jasno določenih oseb, zdaj v notranjih monologih, spet tretjič zgolj kot komentar iz popotniškega dnevnika ali v kakofoniji glasov urbanega, potrošniškega. Tako se ob branju zarisujejo najrazličnejši karakterji – od zgodovinskih oseb, ki so zreducirane na suhoparno funkcijo (Osvajalec, Oproda), do sodobnih popotnikov (Tinka, Luka, Fant, Punca, Njun novi prijatelj, Paqo, Emina, Lungelo ...). Dogajanje je popolnoma osvobojeno omejitev časa in prostora, zato se s komentarji zgodovinskih dogodkov vključujejo tudi personificirani predmeti (orlovo pero, drevo). Slogovna raznoterost omogoča prikaz različnih čustvenih stanj – radost, strah, žalost, empatija, simpatija, sovraštvo –, med katerimi pa je zagotovo najbolj vseobsegajoč smeh oziroma humor. Če je tema *Razglednic* prikaz strahov človeškega plemena, potem je humor najmočnejše orodje v boju proti njim. Posamezni fragmenti tudi zato vseskozi ohranjajo naravo in čar anahronistične razglednice – kako na omejenem prostoru povzeti čar popotne etape. *Razglednice* odpirajo široke uprizoritvene možnosti ter zagotavljajo navdihujoče besedilno jedro, iz katerega bodo lahko črpali gledališki ustvarjalci najrazličnejših uprizoritvenih poetik.